

Crítica

MONTURIOL, Antoni [et al.] *Art sacre gironí d'ahir i d'avui*. Exposició al Museu d'Art de Girona, del 7 d'abril al 8 de juliol de 2001. Barcelona: Entitat Autònoma del Diari Oficial i de Publicacions, 2001. 100 p.

MORÉ, David. *Cas Fuster: la família Martí a través dels seus documents*. Quaderns d'estudis tossencs 6. La Llagosta: Dumon, 2000. 290 p.

MUÑOZ i TORRES, Sílvia. *Isidre Macau i Teixidor: mestre i naturalista Palau-Saverdera 1881-Barcelona 1946*. Girona: Dlleure, 1999. 49 p.

PADROSA, Inés. *Bibliografia interdisciplinària de l'Alt Empordà*. Girona: Alzamora Artràfica, 1999. 2 vol.

PADROSA, Inés. *Terrades*. Barcelona: Columna, 1999.

PASTELLS, Josep. *Rere el mirall*. Barcelona: Proa, 2001. 104 pàg.

PLANAS, Sílvia. *Filles de Sara. Dones jueves de la Girona medieval*. Girona: CCG, 2001. 142 p.

PLANAS, Sílvia. *Filles de Sara*. Girona: CCG, 2001. 144 p.

PLANELLA, Gabriel. *Mescal*. Barcelona: Proa, 2001. 72 p.

PONS, Enriqueta. *Pobles de muntanya, pobles d'aigua al Pirineu Oriental (1100-650 a C)*. Figueres: Brau, 2000. 188 p.

PUERTO i PARRAMON, Jordi. *Cròniques en forma de cercle*. Santa Coloma de Farners: GISC, 2000. 272 p.

PUIG i LLENSA, Pere. *Els tres dalls*. Barcelona: Viena, 2001. 944 p.

PUIGVERD, Joaquim M. *Església, territori i sociabilitat (s. XVII-XIX)*. Girona: Universitat de Girona, 2001, 240 p.

PUJOL i SERRA, Joan. *La cuina de casa nostra: el que cal saber*

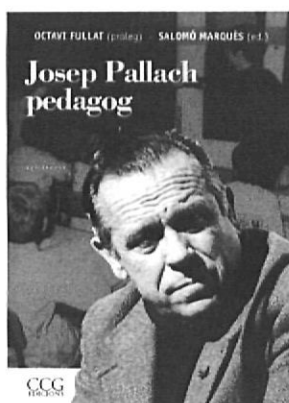
Justícia a un pedagog

MARQUÈS, Salomó (ed.) **Josep Pallach pedagog. Antologia de textos**. CCG Edicions. Girona, 2002. Col. Joan Puigbert, núm. 2. Pròleg d'Octavi Fullat. 144 pàgines

Aquest és un llibre que fa justícia. Vint-i-cinc anys després de la mort de Josep Pallach, el seu pensament sobre educació, els seus escrits, eren pràcticament introbables a les llibreries, i no anem pas sobrats, en aquest país, de pensadors sòlids, de pedagogs de volada com és el cas de Pallach.

L'editor ha seleccionat per a aquesta antologia quatre textos escrits i publicats entre 1964 i 1973, anys de gran efervescència social a Europa, social i política a Catalunya. I l'educació, aquest esforç de transmissió cultural, d'alliberament de les consciències i de progrés de les societats, hi tenia, ben lògicament, un paper destacat. Són quatre textos de política educativa, escrits des d'un profund coneixement dels clàssics de la pedagogia renovadora (començant per J.J. Rousseau, avui tan devaluat) i des d'un declarat compromís polític amb el socialisme democràtic i amb el redreçament nacional de Catalunya.

A part de la lúcida anàlisi dels canvis econòmics, socials i culturals que esdevinguts al món després de la II Guerra Mundial que fa a «La explosió educativa», sorprèn encara avui, immersos com estem

en una pretesa «lei de qualitat de l'ensenyament» —que no s'està de blasmar tot allò que fa de l'educació una eina de desenvolupament personal i un instrument corrector de les desigualtats socials—, la pertinència i la permanència del seu pensament, tan actual avui com 40 anys enrera, tan realista i tan ambiciós com quan fou plantejat.

Gran part de les seves aportacions se centren en l'ensenyament secundari, que tan bé coneixia des de la pràctica, la nostra actual ESO: quant hi podrien aprendre polítics i educadors, ciutadans en general, més enllà de les preocupacions quotidianes, simplement aixecant una mica el vol per veure l'abast i les conseqüències d'una educació comprensiva per a tots fins als 16 anys!

Salomó Marqués el presenta com un pedagog socialista català. Octavi Fullat, fent ús d'un qualificatiu molt apreciat per Pallach, s'hi refereix com un pedagog «agònic», per les seves concepcions tenses entre pols contraris (entre el

marxisme i l'anarquisme, entre el positivisme i el personalisme de Mounier).

L'antologia de textos pedagògics de Pallach apareix, a més, a l'empara de la col·lecció Joan Puigbert, l'inoblidable historiador, pedagog i polític gironí. Una empara extraordinàriament adient per al polític, pedagog i historiador gironí Josep Pallach.

Xavier Besalú

Comunicació amb majúscula

PUIGDEVALL i DIUMÉ, Narcís; MELCIÓ, Josep M.

Vells camins i antics hostals de la Garrotxa.

Libres de Batet. Olot, 2002.

El tema dels camins i les vies de comunicació a Olot i la Garrotxa és i ha estat segurament assignatura pendent i una qüestió polèmica que ha condicionat més que qualsevol altra el desenvolupament econòmic de la comarca i ha imprès la peculiar idiosincràsia dels olotins. Per això, el llibre de recent aparició *Vells camins i antics hostals de la Garrotxa*, de Narcís Puigdevall i Josep M. Melció, no esdevé un recull anecdòtic de rutes perdudes, paisatges romàntics i establiments en desús —alguns fins i tot desapareguts—, malgrat que de tot això també n'hi ha en el text.